

Z wokandy. Przesłanki skierowania do prywatnego DPS

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 25, kwiecień 2025 09:16

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 541

Możliwość skierowania osoby wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu do niepublicznego DPS została wprawdzie wprost przewidziana w art. 65 ustawy o pomocy społecznej, lecz w tym zakresie ustawodawca przewidział sztywne reguły.

Skierowanie do prywatnego DPS dotyczy sytuacji, w których osobom wymagającym opieki nie można zapewnić miejsca w placówce publicznej. W myśl art. 65 ust. 2 ustawy skierowanie do domu pomocy społecznej prowadzonego przez podmiot niepubliczny może nastąpić dopiero wtedy, gdy nie ma miejsc w domach o zasięgu gminnym lub powiatowym, a więc placówkach publicznych prowadzonych przez samorząd lokalny. Chodzi tu o domy odpowiedniego typu zlokalizowane w obrębie gminy lub powiatu właściwych dla osoby kierowanej.

Tak więc przed umieszczeniem w prywatnej placówce organ powinien zbadać możliwość umieszczenia danej osoby w odpowiednim dla niej typie placówki publicznej, która znajdowałaby się stosunkowo blisko miejsca zamieszkania i jednocześnie mogłaby przyjąć podopiecznego w czasie krótszym niż 3 miesiące. Jeśli takiej możliwości nie ma, należy podjąć kroki w kierunku zbadania możliwości zapewnienia pobytu w prywatnym domu pomocy społecznej. W takiej sytuacji nie obowiązuje kryterium związane z bliskością lokalizacji.

W sytuacji gdy wniosek dotyczy skierowania czy też skierowania na skutek przeniesienia do DPS, który nie jest prowadzony na zlecenie wójta, burmistrza, prezydenta miasta lub starosty, organ ma obowiązek ustalić przede wszystkim dostępność miejsc w DPS o zasięgu gminnym lub powiatowym. Rozpatrzenie takiego wniosku nie może również odbyć się w oderwaniu od treści art. 54 ust. 1 ustawy co oznacza obowiązek ustalenia, czy osoba wymaga całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, czy może samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, czy osobie takiej można zapewnić niezbędną pomoc w formie usług opiekuńczych.

Natomiast, mając na uwadze ogólny cel omawianej formy pomocy społecznej w orzecznictwie wskazuje się, że okoliczność braku miejsc w placówce w o zasięgu gminnym lub powiatowym powinna być rozważana w kontekście tego, czy udzielona pomoc jest wystarczająca do umożliwienia podopiecznemu życia w warunkach, które by zaspokajały jego godność.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 12 marca 2025 r. sygn. II SA/Gd 1166/24

Źródło: [CBOSA](#)